

TARTALOMJEGYZÉK

Tartalomjegyzék.....	2
Mentorprogram.....	3
Iskolai programok.....	4
Hit.....	5
Interjú.....	6
Zene.....	10
Zeneajánló.....	13
Filmajánló.....	15
Felolvasó körösök művei.....	17
TIDK.....	20

MENTOR-PROGRAM

MENTORPROGRAM INDUL ISKOLÁNKBAN!

Miről szól a program, miben segít, miért jó?

- bármilyen tananyag elsajátításában (legyen az a Pitagorasz-tétel vagy mondatelemzés) segítséget kaphatsz
- új barátokra, téged minden területen segítő, támogató felsőbb éves mentorokra tehetsz szert

Milyen formában?

- a távoktatás ideje alatt online formában, később remélhetőleg már személyesen

Hogyan tudsz jelentkezni?

- a GRL instaoldalán vagy a grl-es email címekre kiküldött linken tudsz jelentkezni
- felmérjük egy Google kérdőívvel, hogy melyik tantárgy mely részében szeretnéd pontosítani ismereteidet

A lelkes segítők ötven órás kötelező közösségi munkájukat gyarapítják a mentorálás idejével.

Ha kérdésed van, írd bátran Csepi Esztinek (9.b) vagy Balogh Péternek (11.a)!

csepi.eszter@grl.hu

balogh.peter.botond@grl.hu

ISKOLAI PROGRAMOK

Idén februárban, a körülmények ellenére is, sikerült összehozni egy nagyon jó hangulatú farsangot, aminek a témája a történelem volt. Azok a diákok, akik még így is bejárnak az iskolába, egyedi és ötletes jelmezekben jelentek meg a különleges napon, mindenki egy-egy történelmi személynek öltözött. Az eseményről rengeteg kép készült, így a felsőbb évesek is láthatják, milyen kreatívak a kisebbek. A nagyobbak sem maradtak ki, a DÖK rendezett egy online jelmezversenyt, amit Molnár Eszti (9.b-s tanuló) nyert. Annak ellenére, hogy ez a farsang nem a megszokott keretek között zajlott, mindenki nagyon élvezte. Reméljük, hogy jövőre legalább olyan eseménydús lehet ez az ünnep, mint a tavalyi Oscar-gála, és az egész iskola együtt élvezheti a farsangot!

Amikor a saját életemről gondolkodom, az első, ami eszembe jut, az Isten gondoskodása.

Mindenemre, amim van, csak úgy tudok gondolni, mint az Ő ajándékaira. Ilyenkor persze eszembe jutnak az anyagi javak is, de nem kizárólag azokra gondolok, hanem arra, hogy a legnagyobb szerencsétlenkedéseim és félelmeim közepette sem kerültem még az élet perifériájára. Annyi helyzetben buktam már el és bukhattam volna el még többen is, olyan sok esetben értem célba jóval később másoknál, annyiszor taposhattak volna el jogosan az ellendrukereim, hogy az, ahol tartok, sőt, hogy előre haladok, az Isten kegyelme számomra.

Isten sokféleképpen lendít előre, amikor megtorpanok, és sokféle módon részesít az áldásában. Például a 10. c-seken keresztül, amikor annyira építő módon hozzászólnak az órákhoz, gondolkodnak, együttműködnek, vagy személyre szabott humorral készítik el a beadandó feladatot.

Vagy a 11. c-seken keresztül, akik letaglózó módon és egészen szívhez szólóan tudják kinyilvánítani a szeretetüket még távolról is. Vagy a 7. b osztályon keresztül, amikor elképesztően releváns kérdéseikből az látszik, hogy foglalkoznak a tananyaggal és még engem lelkesítendő érdeklődnek is. Vagy a 12-eseken keresztül, akik szelíden tűrik, hogy az érettségi előtt jobban magukra maradtak, mint ha normális körülmények között tanulhatnának, mégsem háborognak, sőt.

Többen talán nem is gondolnátok, hogy Isten rajtatok keresztül megáld engem, pedig én rendszeresen hálát adok értetek, mert gyakoribb, mint hinnétek, hogy pont úgy és pont akkor szólaltok meg és vagytok jelen, ahogyan és amikor nekem arra szükségem van. Azért jelentkezem be a meetes órákra vagy megyek be a tanterembe, hogy adjak valami tudást, s közben gyakran úgy végződik, hogy én kaptam valamit tőletek Isten jóvoltából. Elvárhatom ezt? Megérdemlem ezt? Nem gondolom. De olyan jó, hogy az Isten másképp gondolja!

A matematika iránti szeretetéről, pályaválasztásáról, a tanítás kihívásairól és szépségeiről, iskolánkról, illetve pár személyesebb kérdésről beszéltünk Orsi nénivel. Először egy kis időutazásra invitálom Orsi nénit. Mik voltak a kedvenc tantárgyai a gimnáziumban?

„Nyilvánvalóan a matek elsősorban, de nagyon szerettem a matekot már általános iskolában is. Bár sohasem voltam versenyző alkat, mindig a rejtvényfejtés izgalmával estem neki a matekpéldáknak, ez a mai napig így van. És érdekes módon a másik kedvenc tantárgyam a magyar volt, mivel nagyon jó magyartanárom volt. Tőle nagyon sokat kaptam azt illetően, hogy egyáltalán hiszek a tanításban.”

Mikor kezdett el azon gondolkodni, hogy tanítani szeretne?

„Erre két válaszom is van, egyrészt a nővéremmel, már gyerekkorunkban is játszottunk olyat, hogy kiültettük a macikat és a babákat a nagyszobába, csináltunk nekik kis füzeteket, és tanítottuk őket. Ez onnan jöhetett, hogy édesapám is tanár volt, és láttuk, hogy a papírokkal szöszmötöl. De tulajdonképpen én sohasem tudtam, hogy tanítani akarok, valószínűleg a gimis magyartanárom hatására lett bennem olyan indíttatás, hogy ez egy olyan dolog, amivel érdemes egy életet eltölteni. Majd a felvételi környékén a nővérem mondta, hogy a matek-informatika szakkal akkor is tudok kezdeni valamit, ha mégsem leszek tanár.”

Ezek szerint, gondolom, rögtön tudta, hogy a matekkal szeretne foglalkozni. Az informatikát csak a nővére miatt vette fel? Más tantárgyakon, például a magyaron nem gondolkozott?

„A magyarral úgy voltam, hogy azt nem tudnám olyan jól tanítani, ahogy a volt tanárom. A fizikát pedig (igaz, hogy fakultációra jártam), nem szerettem annyira, hogy ragaszkodtam volna hozzá. Az informatika pedig akkor indult, tehát az úgy adódott, és jó párosításnak tűnt a matek mellé.”

Mi volt akkoriban a motivációja? Mi az, amit vonzónak érzett a tanításban?

„Most ez lehet, hogy nagyon kiábrándítóan fog hangzani, de nem nagyon tudtam semmi mást elképzelni. Volt az orvos, a kéményseprő, a tűzoltó, a katona, a vadakat terelő juhász, és a tanár. És a tanítás volt az, amit láttam magam előtt, tehát ez olyan egyértelmű volt.”

Most mit gondol erről? Mi a legjobb rész a munkájában?

„Tulajdonképpen nekem most sincsenek olyan nagy, eget rengető céljaim, meg nincsenek nagy ambícióim. Összesen annyit szeretnék, hogy abból a szépségből, amit megtapasztaltam a matematikában, valamit át tudjak adni Nektek. Hogy ez ne kínszenvedés legyen, hanem örömforrás. És ennél kicsit önösebb érdek is vezet. Hogy jól érezzem magam egy matekórán. Olyan ez, mint egy közös kirándulás: van egy fáradságos része, amíg az ember megy fel a hegyre, aztán ideális esetben szép fent a kilátás, és azt érezzük: „ezt kár lett volna kihagyni”. Aztán nyilván van egy olyan célom is a végzősökkel, hogy megalapozzam azt, amire az egyetemi tanulmányiokban szükségük lesz. Ez tulajdonképpen szép része a munkámnak, hogy az én Pitagorasz-tételem alapján majd hidakat építenek. Emellett a legnagyobb motivációm még az, hogy olyasmit csináljak, amit nem érzek munkának.”

Mi a kedvenc része a matematikában? És mi az, amit a legnehezebbnek vagy legérdektelenebbnek talál?

„A logaritmusos egyenletek annyira megfogtak gimnazistaként, hogy volt, hogy álmomban is logaritmusos egyenleteket oldottam meg. Viszont halkan azt is elárulom, hogy diákként az integrálszámításból írtam egyszer egy kettes t-z-t. Azt soknak éreztem. Amikor elkezdtem tanítani, a trigonometrikus egyenletektől eléggé tartottam. De volt akkor egy olyan kollégánk, akit sokat kellett helyettesíteni, és egy idő után mindig figyeltem, hogy én mehessek helyettesíteni, mert úgy megszerettem ezeket az egyenleteket. Amit most nehezebbnek talállok, az a valószínűségszámítás. Itt tud az ember leginkább belefeledkezni a saját problémamegoldásába, nehéz kizökkenni belőle, ez megnehezíti a témát a diákoknak is.”

És az informatikában?

„Érdekes kérdés, mivel amikor diák voltam, még nem nagyon volt informatika. Egyszer-kétszer láttunk technikán Commodore számítógépet. Édesapám két nyáron is benevezett egy-egy számítástechnikai tanfolyamra, ott nagyon élveztem a játékokat, de azóta nem sokat játszom számítógéppel. Amit most leginkább kreatív és alkotó dolognak tartok, az a programozás. Talán azért, mert annak van legtöbb köze a matekhoz, azt a részét szeretem az informatikának a legjobban.”

Milyen érzés látni, ahogy kiépül az iskola? Mi az, aminek a fejlődését nagyon szépnek, vagy éppen szívemelőtőnek látja?

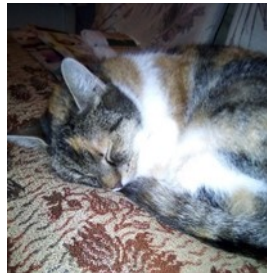
„Ezt kétfelé tudnám szétszedni, az egyik az az épületben és tárgyi feltételekben mérhető része a dolognak, a másik az emberi kapcsolatokban történő változások, vagy éppen az állandóság. Szerintem szép, ahogy kiépült a Líceum. Hogy itt egy lábasház, ott egy folyosó, amott egy csigalépcső. Másrészt érdekes például a köszönés megváltozása. Régen nem volt az „Áldás, békesség” köszönés, ami egy szép áthidaló köszönésmód, amikor a gyerek már nem szívesen mondja, hogy csókolom vagy Jó napot kívánok!. Ugyanakkor az állandóság is lehet örömteli, amit én abban látok, hogy milyen értékekkel indult ez az iskola, azoknak az értékeknek a mentén működik ma is. Gabi néni mondta annak idején, hogy ez az Úristen iskolája. És ez megnyugtató gondolat volt nekem mindig is, hogy tisztázva van a fontossági sorrend.”

A következőkben, már kicsit eltávolodva az iskolai témától, személyesebb kérdéseket tennék fel Önnek, köztük azokat is, amelyeket a diákok írtak nekünk. Mivel tölti a szabadidejét? A dolgozatok kijavítása mellett mennyi idő marad a pihenésre?

„Hát, nagyon kevés. Ami kifejezetten kikapcsol és pihentet, az a kirándulás. Egy időben, már felnőtt fejjel tanultam kicsit zongorázni, tanultam/tanulok gitározni, de nem vittem egyikben sem sokra, mert nem gyakoroltam/gyakorlok eleget (jó, ez is kicsit a szabadidőn is múlik, meg a lustaságomon). Maradt a gitáros énekkar, ami most szünetel. Szeretek fényképezni és a macskákkal szöszmörögni.”

Köztudottan nagyon szereti a macskákat. Hány macskája van, hogyan hívják őket? Más állatokkal is ennyire jóban van, vagy csak a cicákat szereti?

„Én kifejezetten kutyarajongó voltam kiskoromban. Sokáig könyörögtem kutyáért, de elég gyorsan elválták ezt a témát. Viszont macskánk mindig volt, és velük mindig jóban voltam. 2002-2004 között hozzánk került egy vizsla. Ő teljesen megreformálta az életünket. Akkor újra rájöttem, hogy a kutya az igazi. Mert az a rajongás, ami megvan a kutyában az ember iránt, az a macskában nincs, vagy nem úgy. Aztán megint lettek macskáink, és ami miatt ennyi macskánk lett, az az, hogy a szomszédaink nem etették rendesen a macskáikat, de tavaly nyáron begyűjtöttek egy kutyát is, ami miatt végképp kikötött nálunk a 6 macska. Nevük: Csihi, Puh, mert Puhinak puha a szőre, és Csihi-Puh testvérek. Picúrka, aki akkor a legkisebb volt, mikor egy őrült az utcában kilőtte a szemét, és én ápoltam műtét után, ő most félszemű. Mamacska. Zsömi; először volt Zsömi x, és Zsömi y, de később az egyik eltűnt, szóval csak maradt szimplán Zsömi. Atosz. Aramisz, akinek az álneve mesemacska, mivel olyan, mint a mesékben. Csak Csihi van bent, mivel neki rossz az orra, papírja is van az orrszűkületéről, hogy nem szabad a hideg levegőn hagyni. És egyébként van egy halam is, meg a kakukkosórában egy kakukk is, őket is a háziállataim közé sorolom.”

Az online tanítás során a tanárok számára is fontossá vált a digitális eszközök beszerzése, használata. Orsi néni nek milyen telefonja van?

„Van egy buta telefonom, az egy Samsung. Sokszor mondom, hogy nem szeretem, ha a telefon okosabb, mint én. A másik telefonom, egy Doogee. Ezt ajándékba kaptam egyszer. És az az igazság, hogy talán most sem használnám, ha nem lennék rákényszerítve erre a kamerás online tanításra, így viszont nagy hasznát veszem.”

Egy ismeretlen diák azt kérdezi, hogy hiányzik-e Önnek a három grácia.

„Természetesen igen; erre nyilvánvalóan csak ezt lehet mondani. Az a kérdés, hogy melyik három, mert ha három lány összeverődik egy csapatba, sokszor használom ezt a kifejezést.”

Az iskola diákjai aranyosnak, kedvesnek tartják Orsi nénit. Mennyire érzi fontosnak, hogy a diákok szeressék?

„Óóóóó. Erre azt tudom mondani, amit az egyik káplánunk mondott régen: „hazudsz kutya, de jólesik”. Azt hiszem, hogy ez tényleg nem aranyosság, vagy nem aranyosság kérdése. Kell egy kölcsönös tisztelet a gyerekek - tanárok között. Amikor kezdtem tanítani, akkor nagyon fontos volt, hogy szeressenek a gyerekek. Aztán rájöttem, hogy nem ez a lényeg. A lényeg, hogy megértsék és megtanulják a matekot. Ha mellette elfogadnak vagy szeretnek, az az ajándék pluszba.”

Interjúnk végén mit üzenne a most otthon vagy éppen az iskolában tanuló diákoknak?

„Hogy találják meg a szépséget a matekban, még így online is! Na jó, nem bánom a többi tantárgyban is. Mert tényleg azt gondolom, ha talál az ember szépséget és érzelmi kötődést a tantárgyakhoz, akkor azokat tanulja szívesen. Nyilván nem fogja mindenki mindegyik tantárgyában megtalálni, de azt kívánom, hogy legyen mindenkinek olyan tárgy, ahonnan elindul, és majd tovább tud vele később menni.”

Foky Réka (10. c)

Február 5-én, 29 éves korában, elhunyt az AWS nevű magyar metálbanda énekes, akit volt szerencsém személyesen is ismerni. Bár nem mindenki szereti ezt a fajta zenét, úgy gondoltam, hogy Örs személyiségét meg kell ismertetnem az olvasókkal, mert nagy hatással volt rám, és ki szeretném fejezni a hálámat ezzel a megemlékező írással. Akinek van kedve, behallgathat a zenéjükbe, szerintem érdemes.

2017 őszén hallottam AWS számot először, a nővérem mutatta nekem őket. Akkor is felfigyeltem a dalszövegek eredetiségére és őszinteségére, a zenei rész összetettségére. Az AWS indult A Dal című műsorban, hogy ők képviselhesék Magyarországot a 2018-as Eurovíziós Dalfesztiválon, és ezt sikerült is elérniük. Ez hozta meg számukra a nagyobb ismertséget, így híresebb helyeken is elkezdtek fellépni.

Itt kezdődik a személyes történetem, az első koncertemre 2018. június 29-én mentem el, a Volt fesztiválon voltam egy napot. Nem tudtam, mire számíthatok, és tartottam is az egésztől. Aki ismer engem, tudja, hogy egy betegség miatt kerekesszékkal közlekedek, ezért minden új szituáció aggodással tölt el, vagy töltött el akkoriban. A koncerten tapasztaltam, hogy a jelenlévők mekkora odafigyeléssel vannak egymás felé. Bár a metálkoncerten előfordul a vadulás, az énekes mindenkit figyelmeztetett, hogy vigyázzon a másokra. Ez engem akkor ott megérintett. A koncert vége felé az énekes beugrott a tömegbe, ami szokásos az AWS koncerteknél. Örs odajött hozzám, adott egy pacsit, és ezt mondta: „Király vagy, haver!” Lehet, hogy ez nem annyira bonyolult üzenet, de nagyon őszinte volt, és nekem sokat jelentett, hogy engem mindennel együtt ilyennek lát. Ettől kezdve nem volt kérdés, hogy még megyek koncertre.

A második koncertre nővéremmel, Fannival mentem el, és ez a koncert hozta meg a személyes ismeretséget az énekeskel, a bandával. Majdnem a koncert elején lejött a színpadról, mert felismert, és mondta, hogy menjünk fel a

színpadra. A biztonsági őrök helyet csináltak, és a nővéremmel fel is mentünk. Előtte a kezdésre várva megismertünk pár embert, akikkel azóta is jó kapcsolatban vagyok. Nagyon kedvesek voltak, és egy család tagjának éreztem magam. A koncert után Örs nekünk adta emlékébe a kabátját, és beszélünk vele pár szót. Nagyon boldog voltam, kezdett kialakulni egy példaképem, aki képes volt úgy is kedves lenni mindenkihez, hogy sok embert kellett észben tartania.

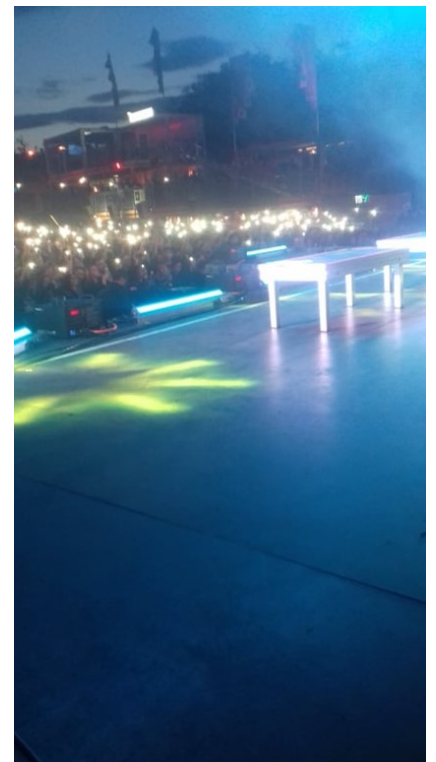
A következő koncerten sajnos nem volt olyan a színpad, hogy kerekesszékkal fel tudtam volna menni, de Örs akkor is észrevett minket a testvéremmel, és ránk mosolygott. Mindig volt annyi energiája, hogy valamennyit ránk áldozzon. Bár sok rosszat hallunk a magyar hírességekről, ő tényleg szeretetre méltó volt, megérdemli, hogy emlékezzünk rá. Ehhez a koncerthez fűződik még egy emlék: egy hokimaszkos srác fogta a kerekesszékeimet, nehogy felboruljon a nagy lökdösődésben. Bár metálósként én jól bírom a strapát, örültem, hogy ennyire figyelnek egymás biztonságára a többiek.

Volt egy koncert, ahol nem engedtek le a nézőtérre, mert nem engedélyezte a helyszín szabályzata, így egy erkélyről hallgattam a koncertet. Bár sajnáltam, hogy nem lehettem a tömegben, mégis szívesen emlékszem vissza erre, mert sikerült beszélgetnem Örssel egy kicsit. Odajött hozzám pár percre, és csináltunk egy közös képet, amit nagy becsben tartok, hiszen többet már nem csinálhatunk.

Egy másik sráccal is jóban lettünk, akivel el is mentünk Veszprémbe egy koncertre, ez nem sokkal az után volt, hogy

a verseskötetem megjelent. Vittem Örseknek is ajándékba egy példányt, és írtam neki bele egy kis üzenetet, amiben megköszöntem azt, hogy ennyire befogadtak. A helyszínen nagyon sötét volt, így a kerekesszék lámpájával világította meg az olvasáshoz. Miután elolvasta, megölelt, és mondta, hogy nagyon örül annak, amit írtam. Korábban már verseimet is olvasta, melyekre mindig reagált valamit, adott valamilyen tanácsot. A kedvenc koncertem pedig 2019. május 23-án volt, ami a születésnapom előtti nap. Ezen a koncerten is a színpadon voltam, amikor is az egyik szám után kihívott

középre, és elmondta, hogy mennyire különlegesnek tart engem, beszélt a verseimről, hogy hol lehet őket elérni, és a közönséggel együtt énekeltek nekem születésnapom alkalmából. Utána megölelt, és én nagyon boldog voltam, mert végre volt egy ember, aki értékesnek gondolt, és bár nem ő volt az egyetlen, mégis sokat segített abban, hogy elfogadjam a helyzetem és legyen valamilyen szintű önbizalmam.

Örseknek volt egy saját vállalkozása Ersch néven, ahol akusztikus dalokat játszott, melyekben saját életének történeteit dolgozta fel. Az AWS-sel zenekarokkal kapcsolatos témákkal foglalkoztak, ezek viszont személyesebb hangvételűek voltak. Hihetetlen volt az a családias hangulat, amit képes volt megteremteni, a dalszövegei pedig még személyesebben szóltak hozzánk. Az ilyen kevesebb résztvevős koncertjei után általában többet tudtam vele beszélgetni, ilyenkor új verset mutattam, vagy a véleményét kérdeztem valamiről. Tényleg mindig

Végezetül néhány fontosabb „tanítása”, valamint emlékezete:

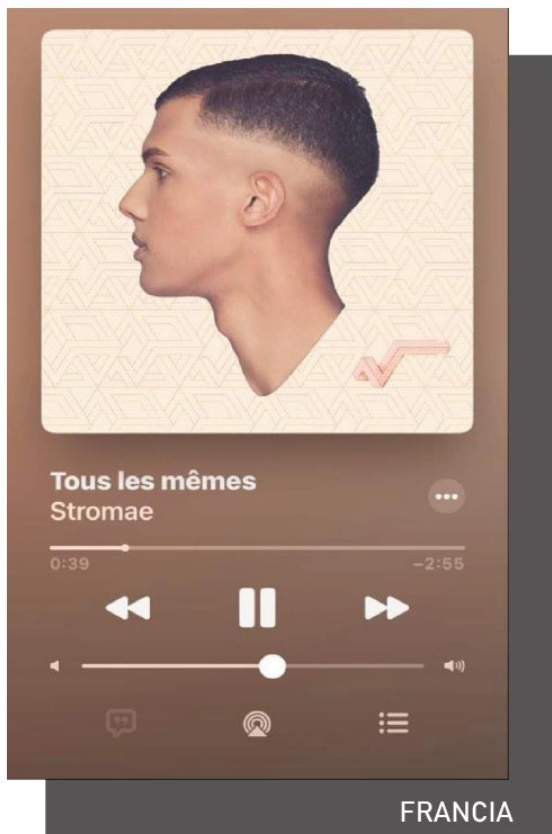
A legismertebb AWS szám a Viszlát nyár, melyet Örs édesapja elvesztéséről írt. Ezzel a dalukkal jutottak ki az Eurovízióra, sokan emiatt ismerik a zenekart. Koncerteken, mikor ez a szám következett, Örs mindig elmondta, mennyire fontos a szeretteinkkel együtt lenni, mert nem tudhatjuk, mennyi van hátra az életből. Sajnos, vele kapcsolatban is így történt. Nagyon hamar és váratlanul halt meg, még sokat elérhetett volna. Az AWS csoportban számtalan ember mesélte el saját történetét Örssel, sokan említették, hogy úgy viselkedett velük, mikor először találkoztak, mintha ezer éve ismerték volna egymást. Sok emberen segítettek a dalai a nehéz időszakokban. Sokan példaképként tekinttek rá. Zenésztársai is gyászolják, nem csak az AWS, hanem a műfaj más képviselői. Akikkel együtt dolgozott, úgy nyilatkoztak Örsről, mint tehetséges és nagyon alázatos művésze. Az első karantén után Örs beteg lett, de nem tudtuk pontosan, mi van vele. 2020 novemberben posztolt, hogy már jobban van, de utána újra kórházba került és elhunyt. Később osztották meg az oldalukon, hogy Örs szervezete feladta a harcot a leukémia ellen, amivel júniusban diagnosztizálták. A banda tagjai elmondták, hogy Örs nagyon bátran és példaértékűen tűrte a szenvedést, de már nem bírta tovább. Az összes rajongó gyászolja, mindenkit lesújtott a hír. Bár mindenki maga alatt van, egymást vigasztalják az emberek, mert ez a szerető környezet az, amit Örs fantasztikus személyisége kialakított. És ez az az örökség, ami bennünk él tovább. Bár nem mindig értjük a miérteket, keresztényként hihetjük, hogy van folytatás, és az biztos, hogy Örs élete példa lehet számunkra, hogy hogyan kell a másikhöz fordulni. Bár nemrég vette feleségül barátnőjét, akinek nagyon nehéz most, szerintem ő is hálás azért, hogy együtt lehettek, persze a fájdalma is óriási lehet. Bár már annyira nem vagyok metálos, és rengeteg más esemény is befolyásolta a lelki világomat, nagyon hálás vagyok, hogy volt egy ember, aki bátorságot adott ahhoz, hogy elfogadjam magam így, és elhiggyem, hogy van élet a számomra a világban. És igyekezni fogok, hogy továbbadjam azt a fajta szeretetet, amivel ő volt mindenki felé. Isten veled, Örs! Remélem, még látjuk egymást.

Kertész Mátyás (11. a)

ZENEAJÁNLÓ

NYELVTANULÁSHOZ

A music player interface showing the song "Tous les mêmes" by Stromae. The album art features a profile of a young man. The player includes a progress bar at 0:39, playback controls (play/pause, skip, volume), and a playlist icon. The word "FRANCIA" is written in a dark box at the bottom right.

FRANCIA

SIOVO - DRIVERS LICENSE AUF DEUTSCH
NÉMET

SZÓRAKOZTATÓ

VILLAGE PEOPLE - Y.M.C.A.
RETRO

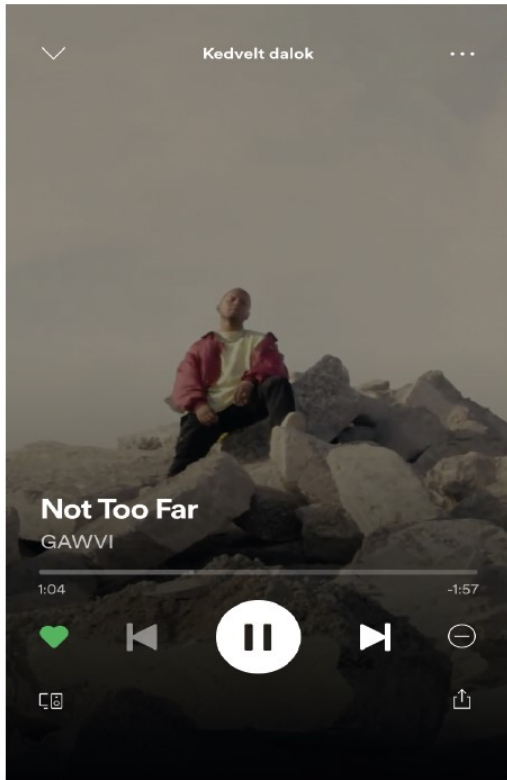

A music player interface showing the piece "Étude de concert in F-Flat" by Franz Liszt. The album art features a woman in a white dress lying on a blue chaise longue. The player includes a progress bar at 0:01, playback controls, and a playlist icon. The word "KLASSZIKUS" is written in a dark box at the bottom right.

KLASSZIKUS

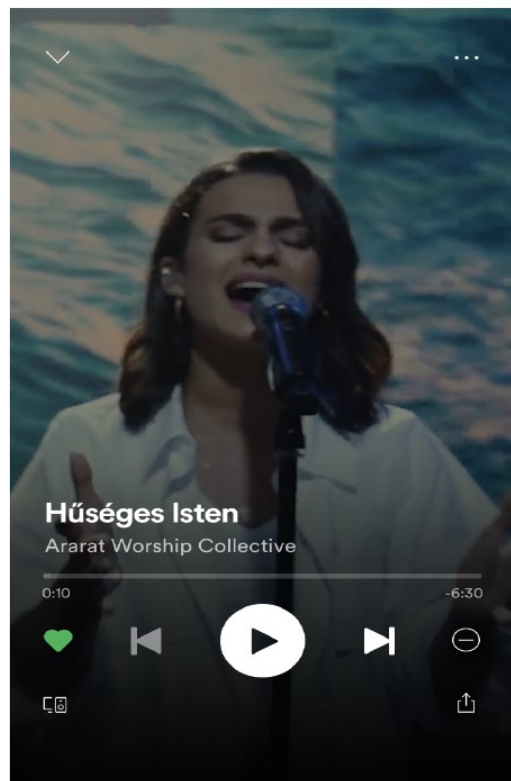
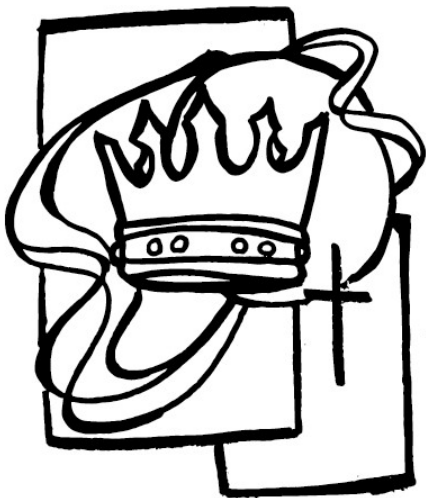
ZENEAJÁNLÓ

KERESZTÉNY

„DICSÉRJÉTEK AZ URAT!
DICSÉRD ÉN LELKEM AZ URAT!”
ZSOLTÁROK 146:1

KB, BIZZLE - LET IT REIGN
RAP

WORSHIP

Számomra ez a film örök klasszikus marad. Az egész történet csupán 24 óra alatt játszódik, azonban ez az egy nap is rengeteg izgalmat rejt magában. A helyszín egy görög sziget, ahol a főszereplő (Meryl Streep) lánya készül megházasodni. Sophie (Amanda Seyfried) mindig is arról álmodozott, hogy esküvője napján majd az apja fogja az oltárhoz kísérni, akit azonban nem ismer. Miután megtalálja anyja régi naplóját, kiderül, hogy három potenciális jelölt is akad az apa szerepére, ezért mindet elhívja, hogy kiderítse, ki az igazi. Mikor megérkezik a szigetre a három „apa”, akkor kezdődnek el igazán a bonyodalmak. A film műfaja musical, és a sokak által jól ismert Abba-slágererek rendkívül jól követik az eseményeket. A filmben szereplő dalokat maguk a színészek éneklik, így nézőként kellemes meglepetés érhet bennünket, amikor például Pierce Brosnan és Colin Firth dalra fakad. Nagyon ajánlom a filmet, mert akár az egész családnak tetszhet, s közben rengeteget lehet rajta nevetni.

Pertis Virág (10. c)

Martha (Vanessa Kirby) és férje, Sean (Shia Labeouf); egy átlagos házaspár Bostonból, akik átlagos élettel, és egy kellemetlen természetű anyóssal (Ellen Burstyn) rendelkeznek. Születendő gyermeküket már nagyon várják. Az ott-honzülést választották, ami során komplikációk lépnek fel, és kislányuk csupán néhány percre marad életben. A film feldolgozza Martha önmagával való vívódását, és családjának életét a szörnyű tragédia után. Vanessa Kirby méltán büszkélkedhet Golden-Globe jelölésével, melyet nagyon remélünk, hogy díjra vált, hiszen a filmnek igen komoly hazai vonatkozása van. Rendezője ugyanis a gödöllői származású rendező, Mundruczó Kornél (Delta, Fehér isten, Jupiter holdja), felesége pedig, aki a film forgatókönyvírója, Wéber Kata. A produceri székben pedig nem más ült, mint a híres Martin Scorsese (A Wall Street farkasa, Nagymenők). A szereplők, és a stáb minden egyes tagja hoztatt valamit ehhez a műhöz, ennek köszönhetően egy szomorú, de csodálatosan szép film lett a végeredmény. Figyelemre méltó és lenyűgöző, hogy a filmben szerepel egy 20 percen át tartó snitt, ami azt jelenti, hogy vágás nélkül készült az a bizonyos szülést bemutató jelenetsor. A filmet legfőképpen az idősebb korosztálynak ajánlom (16 éves kortól) azoknak, akik szeretik a dráma műfaját, és egy elgondolkodtató, merengős filmre vágnak, és azoknak, akik szabad utat tudnak adni az érzelmeiknek.

Begidsán Bence (11. a)

Már megint egy buszon ülök
Zötyögök némán
Tükörképem gyémánt szeme
Üresen néz rám
Vajon honnan, mért jön ez az
Idegen bánat?
Mit keres az életemben
Ez az indulat?
Magamra néznék, de semmi
Átnézek rajta
Nem csillog a gyémánt-szemem
Talán már soha
Pedig az ég kéken fénylik
Vakít, süt a Nap
Megrendült az életemben
Az egész alap
Hol van Otthon? Hol a Család?
Sehol nem látom
Szertehullott az értelme
Régi szép álmom

Biró Juli (10. b)

A szégyenszütyő

Mindenkinek van egy szégyenszütyője, amibe elrejtegeti a legféltebb titkait. Minden szütyő más méretű, valamelyikben még több ezer titoknak van helye, de néhol már ki akar robbanni a sok titoktól az a kis szegény szütyő. Mindenki egy bizonyos helyen tartogatja, ahol nem tud más rátalálni, csakis ő. De néha a kis erszényből egy-egy titok kiesik, vagy esetleg valaki tudomást szerez róla, és a szütyőn egy szégyenfolt esik, és összetöri a büszkeségét az embernek. Előfordul az is, hogy az erszény túltelik, és hiába próbálsz beletuszkolni azt a kis titkot, sehogy sem fér bele, vagy szétrobban, és az egész világ megtudja, mi is rejlik a te szégyenszütyődben.

Összetört...

Te már senkit nem érdekelsz.

A gyermekkoromat vagdostad össze egy baltával, és dobtad a düh lángoló tűzébe.

Te csak az álmaim tudod szilánkossá törni és a hátamba döfni, míg én próbálom az összetört életem összerakni, de hiába mind. Már felismerhetetlenné tört. Zokog felette, majd mellévágódom. Ennyit ér az álmod, ha egy felsőbb hatalom összetapossa. „Soha nem lesz ebből semmi.”- mondja a diktátor, és hagyja, hogy míg a szilánkokat szedegeted a kezekkel, melyből már a vér csorgadozik, meghalj te is, mint a te vágyaid. Ha ígér valamit, nem teszi meg, mert neki joga van ehhez. De vajon valóban joga van mások álmának szilánkokká töréséhez?

Nagy Sára Kata (10. b)

Problémák a 21. században, avagy fortélyok az élethez

1. Párválasztás:

A feldarabolt ananász több napig is friss marad, ha a vágási felületével cukrozott tányérra tesszük, és a hűtőszekrényben tároljuk. A vásárlásnál ügyeljünk a külsejére. Mennél jobban domborodnak ki a pikkelyei, annál aromásabb a gyümölcs.

2. Rasszizmus:

Az agar a zselatin távol-keleti változata. Tengeri algákból (moszatokból) állítják elő, hideg vízben nem oldódik. Főzésnél felolvad és lehűléskor kocsonyásodik. 500 ml (½ l) folyadékhoz 1 teáskanálnyi agart kell venni.

3. Kihasználás - ki használ?:

Az aprósüteményt könnyebb csokoládéval bevonni, ha kötőtűre szúrjuk, vagy villával mártjuk bele a folyékony csokoládéba. Így a máz egyenletesen oszlik el rajta, azonkívül a munkafelület és a kezünk is tiszta marad.

4. „Egyéniség”:

A gombócokat úgy készítjük, hogy a tésztából vizes kanállal egyforma adagokat szakítunk és azokat nyirkos vagy lisztezett kézzel formázzuk. A hosszúkás gombócokat két vizes kanállal formázzuk úgy, hogy a tésztát addig nyomjuk egyik kanálról a másikra, amíg a galuska formáját megkapjuk.

5. Hogyan maradjon fiatalos?:

A kevert tészta tovább friss marad, ha még melegen kevés olvasztott vajjal megkenjük, és lehűlés után csokoládébevonóval vagy cukormázzal bevonjuk.

6. Abortusz:

A meggyet, cseresznyét és a többi csonthéjas gyümölcsöt a kimagozás előtt tegyük néhány percre a mélyhűtőbe. Így a gyümölcshús keményebb lesz, és a mag könnyebben eltávolítható.

7. „Panem et circenses!”

Kinyújtás előtt gyúrjuk össze a nyers marcipánmasszát kevés porcukorral, akkor a nyújtásnál nem szakad és a massa „simulékonyabb” lesz.

8. Szenvedélyek:

Szép színt kap a marhahúsleves, ha kevés sáfránnyal együtt főzzük.

9. Erkölcsök:

A mangó érési fokát hüvelykujjunk nyomásával állapíthatjuk meg. Az érett gyümölcs héja enged a nyomásnak.

10. „Vallás” – „Ti vagytok a föld sója”:

Nem puhul el és nem lesz ragacsos a pommes frites, ha csak röviddel a tálalás előtt, vagy csak az asztalnál sózzuk meg.

11. „Egyenlőség” + „segítőkétség”:

A málnát ne mossuk meg, csak gondosan válogassuk át. A mosástól ugyanis a szemek összetörnek és „vizenyősek” lesznek.

(Felhasznált irodalom: Dr. Oetker: Konyhai fortélyok)

Németh Ajsa (10. b)

Sziasztok!

Fotóversenyt hirdet a Tudományos és Innovációs
Diákkör (TIDK)!
Mutasd meg, hogy Te hogy éled meg a következők
valamelyikét:

Online oktatás és a karantén

Barátság

Figyelem

A képek:

minimum **720p**-s (HD) felbontásban legyenek
bármiféle **szerkesztés-mentesek**

Az alkotásaitokat egy 5 fős zsűri fogja értékelni
kreativitás, befektetett energia és technika alapján.

Az elkészült fényképeket (témánként **max. 2**) a tidk.grl@gmail.com
e-mail címre várjuk **teljes névvel** és **osztállyal** ellátva
2021. 03. 19. éjfélig!

Eredményhirdetés:

2021. 03. 22.

Nyeremények:

Nyertesek: 8GB-os pendrive a TIDK logóval ellátva
(Különdíjak): Bögre a TIDK logóval ellátva

Ha nem akartok lemaradni a TIDK további
versenyeiről, programjairól, nézz rá weboldalunkra!

<https://tidkgrl.wixsite.com/tidk>

Tördelés: Gombos Vidor (11. a)
Plakátkészítő: István Kamilla (11. b)
Illusztráció: Berecz Márta (11. b)
Lektorálta: Ö. Kovács Anna